

det var lidt surt, men det var, fordi jeg så gerne ville koncentrere mig om de mere borgernære ting, som jeg synes vi skal gøre i lyset af tænkepausen og i lyset af, at vi ikke bare kan fortsætte med folkehøringer, og hvad ved jeg, efter min og Det Radikale Venstres opfattelse.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Hvis nu jeg skulle stille mig i fru Lone Dybkjærs sko – det vil jeg prøve et øjeblik – så ville jeg spørge, hvad der så er den bedste mulighed for at komme videre. Er det, at man holder fast i en forfatning, som er blevet erklæret død i to af landene, og hvor erklæringen, dødserklæringen for at bruge det udtryk, faktisk er vokset, siden man sidst blev stillet spørgsmålet? Vil det ikke været meget mere sådan progressivt at sige: O.k., så må vi finde på noget andet, det var ikke det, europæerne ville, hollænderne bliver surere og surere over forfatningen, jo længere tid der går, så vi må gå en anden vej? For så er det slet ikke sikkert, at jeg behøvede at stå i fru Lone Dybkjærs sko, så kunne det være, vi kunne stå ved siden af hinanden og finde et kompromis.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Afstemningen sagde ikke noget som helst om, hvad europæerne ville. Afstemningen sagde noget om, hvad franskmændene ville, og hvad hollænderne ville. Så er der i øvrigt snart 16 lande, der har ratificeret, så det er jo da temmelig mange europæere, der har ratificeret, ikke? Jamen sådan er det, det er også flere end Frankrig og Holland tilsammen.

I modsætning til hr. Morten Messerschmidt synes jeg faktisk, det ville være en rigtig god idé, hvis Frankrig og Holland fortæller, hvad de selv synes, for jeg tror sådan set, at de ved det bedre, end jeg ved. Jeg følger meget pænt med, synes jeg, men jeg tror alligevel, at franskmændene og hollænderne bedre selv ved, hvad det er, de har lyst til at ændre. Det skal være min opfordring, at de kommer med nogle forslag til det, så vi kan komme videre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Lone Dybkjær. Næste ordfører bliver fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, at tænkepausen på det folkelige plan har været en

succes. Folkehøringen, der blev afholdt i Odense for et par måneder siden, var en forsamling af enormt engagerede mennesker, som virkelig vidste meget om EU og gik meget op i det og diskuterede meget engageret om EU.

Jeg synes også, det har været en succes, at det lykkedes at få de mange forskellige organisationer til at arbejde sammen på et fælles grundlag. Det er faktisk aldrig nogen sinde lykkedes før.

Så synes jeg, det har været en succes, at den her tænkepause ikke har kørt over melodien ja eller nej til EU. Det er virkelig et fremskridt i dansk EU-debat.

I det forslag til vedtagelse, der er fremsat, og som vi er medforlagsstiller til, fremhæver vi, at regeringen skal arbejde aktivt for forfatnings-traktaten også på junitopmødet her om kort tid, selvfølgelig vel vidende, at der er to lande, der har stemt nej til den.

Og hvorfor lægger vi så vægt på det? Ja, det gør vi af to grunde. For det første fordi vi mener, at forfatningstraktaten simpelt hen er en bedre traktat end Nice. Det er den med sine værdier og sine klare målsætninger, det er den med sin øgede indflydelse til Europa-Parlamentet med vægten på øget indflydelse og inddragelse af de nationale parlamenter og mulighed for for første gang, hvis det realiseres, at borgerne direkte kan reagere over for EU og en række andre ting.

Kl. 16.35

Den anden årsag til, at vi lægger vægt på det her, er, at det er et klart signal om, at vi ikke går efter nogen minitraktat. Det synes jeg er meget vigtigt at fremhæve, for hvis man begynder at signalere det på nuværende tidspunkt, så er man næsten sikker på, at så ender man med absolut mindste fællesnævner, og det mener vi ikke er det, Europa har brug for.

EU er jo skabt på en vision om stabilitet og fred, det er meget vigtigt, og den vision har også ført til succes på den måde, at i hvert tilfælde den del af Europa, der har været medlem af EU, har været mere fredelig i den periode, EU har eksisteret, end i de forudgående 50 år, hvor Europa bestemt ikke har været noget fredeligt sted, men plaget af to meget store krige.

Vi mener, at det, der er brug for nu, er, at man hæver sig op og videreformulerer den vision, sådan at vi får et EU, hvor ikke bare vi, der er politikere og borgervalgte, men også borgerne i al almindelighed, kan se, at der er en vision fra politikernes side med EU.

Der er mange, der har sagt det, og jeg mener det også selv: Vi har i dag et underskud, ikke så